

Kommunerne vil give 32 Mill. Kr., som Kommunerne faa i Stedet for de 31 Millioner, som de miste, Kommunerne tjene altsaa foreløbig 1 Mill. Kr. Til Indfrielse af de Prioriteter, som i Forvejen staa i Ejendommene, eller for saa vidt der ingen staar, til Godtgørelse, skal Staten til de paagældende Ejendomsbesiddere udbetale det tilsvarende Beløb af $\frac{2}{10}$ af Ejendommens Værdi i Hypotekbeviser, der faa Kommunernes Garanti, og som paa forskellig Maade garanteres inden for Kommunen solidarisk af Ejendomsbesidderne, hvorom nærmere maa ses i Lovforslaget — jeg kan ikke gaa det saa nøje igennem. Staten skal altsaa udstede disse 4 pCt.s Hypotekbeviser til et Beløb af 800 Millioner i Stedet for de til Kommunerne overdragne sekundære Prioriteter af samme Værdi, og da disse af Ejendomsbesidderne skulle forrentes med $4\frac{1}{10}$ pCt., hvoraf Kommunerne beholde de 4 pCt., og $\frac{1}{10}$ indbetales til Staten, bliver det altsaa 800,000, som indbetales til Staten. Denne vil da med en aarlig Ydelse af 32,800,000, kunne forrente og amortisere de paagældende Hypotekbeviser i Løbet af ca. 95 Aar, under heldige Konjunkturer paa Pengemarkedet i Løbet af 70 Aar. Efter den Tids Forløb hører Ydelsen fra Statens Side af de 32,8 Millioner op, den faar denne betydelige aarlige Sum til Raadighed, og kommunerne eje altsaa kvit og frit $\frac{2}{10}$ af Ejendommene omkring i hele Landet. Følgen deraf vil være, at, efterhaanden som Befolkningen og efterhaanden som Ejendommene tiltage, tiltage ogsaa Kommunernes Prioriteter, altsaa deres Indtægter. For Statens Vedkommende vil Forholdet da stille sig saaledes, at den faar en aarlig Udgift af 32 Mill. Kr. til at forrente og amortisere disse Hypotekbeviser, men samtidig har den faaet ny Indtægt i de Skatter, som hidtil hvilede paa fast Ejendom til Kommunerne, og de beløbe sig for Øjeblikket til ca. 17,5 Mill. Kr. For at der nu kan gøres Ret mod Ejendomsbesidderne, bør disse Skatter paa fast Ejendom nedsættes noget, og de bør sammenlægges med de Skatter af fast Ejendom, som for Tiden betales til Staten, og som for Tiden udgør $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endelig hviler der paa al Jordejendom undtagen Godserne 6 Mill. Kr. i Form af Tiende. Den hele Byrde, som paahviler fast Ejendom, udgør altsaa 34 Mill. Kr. Nu foreslaar jeg, at man godtgør Ejendomsbesidderne en Del af disse Byrder, som i de senere Tider i forøget Grad ere kastede paa dem ved at nedsætte dette Beløb med 12 pCt.,

og det sker ved at forfoldige Beløbet 22 Gange, hvorved der indkommer en Sum af 748 Mill. Kr. Hvis Beløbet, de 34 Mill., blev forfoldiget 25 Gange, saaledes at man naaede den fulde Kapitalværdi, vilde man faa en Sum af 850 Mill., hvis Rente altsaa vilde være de 34 Mill. Kr. Men paa denne Maade faar Statskassen en Indtægt af kun 29,9 Mill., der, som sagt, er Renten af en Kapitalværdi paa 748 Mill. Kr. Fradraget de 10,5 Mill., som Staten havde i direkte Skat i Forvejen, bliver der kun 19,4 tilbage som ny Indtægt for Staten, og denne lider da herigennem et aarligt Tab af $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., nemlig Forskellen mellem 32 Mill. Kr. og 19,4 Mill. Paa samme Tid er, som forhen sagt, Tiendeafgiften reduceret og fikseret og overgaaet til Staten under fornævnte Kapital af 748 Mill., men samtidigt er Staten forpligtet til at godtgøre Tiendeyderne Tiendernes Kapitalværdi med ca. 144 Mill. Kr. i 4 pCt. Obligationer. Til Forrentning af disse Tiendeobligationer vil aarligt medgaa omtrent 6 Mill. Kr., det bliver tilsammen for Staten et Tab af $18\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Til Gengæld herfor er det, jeg i Henhold til Skattekommissionens Forslag foreslaar en Formue- og Indtægtsskat. Men medens Kommissionen foreslaar, at en saadan Skat skal indbringe 8,200,000 Kr., foreslaar jeg at tage den samme Skat $2\frac{1}{2}$ Gange, saa at det bliver $20\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men de samme Skatteydere, der blive paalagte denne Skat, ere i Forvejen befriede for en personlig Skat til Kommunerne af $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at den forøgede Skat for alle disse Skatteydere tilsammen bliver aarlig kun 7 Mill. Kr., saaledes at vi komme $1,2$ Mill. Kr. ned under det, Skattekommissionen har foreslaaet. Den eneste Indvending, som tilsyneladende med nogen Ret kan gøres mod denne Ordning, er den, som gaar ud paa, at naar Staten skal udstede Hypotekbeviser til et Beløb af 800 Mill. Kr., og de paa en Gang kastes ud paa Markedet, ville de virke skadeligt paa Kurserne. Men hertil maa bemærkes, at efter Forslaget skulle de ikke ud paa een Gang, de skulle først anvendes efterhaanden som al Kapital, der er bunden i sekundære Prioriteter, opsiges, de komme altsaa kun ud paa Markedet, efterhaanden som Prioriteterne alligevel skulle indløses. Dertil kommer, at alle de Obligationer, som tilhøre Fideikommissor, Stiftelser og Staten selv, naturligvis baandlægges, saa at de ikke komme ud paa Markedet. Desuden ville disse Obligationer ved at være garanterede af Kommunerne og blive udbetalte af Staten være af saa